

24.24.44. Refinansieringsordningen for landbruget

Ordningen administreres af Økonomistyrelsen, jf. www.oes.dk.

Formålet med L 372 1988 om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme var at give jordbrugere mulighed for at opnå en rentelettelse ved at tillade refinansiering af realkreditlån samt andre lån. Rentelettelsen blev opnået ved, at staten efter nærmere fastsatte regler overtog debitorforpligtelsen på den del af jordbrugernes hidtidige lån, som blev refinansieret. I sammenhæng hermed påtog jordbrugerne sig debitorforpligtelsen på nye, lavere forrentede lån. Svarende til de nye lån blev der udstedt nye realkreditobligationer, der blev overtaget af staten.

De nye refinansieringslån blev ydet som indeksregulerede jordbrugslån, udlandslån og som lån baseret på særlige (grønne) obligationer.

Ansøgningsfristen for indgivelse af ansøgning om refinansiering udløb den 15. december 1989. Ombytningsoperationen blev afsluttet i oktober 1990.

Ordningen har omfattet ca. 5.000 bedrifter. Ordningens samlede omfang i refinansieringslån har i kontantværdi udgjort ca. 6,7 mia.kr.

Staten betaler ydelserne på de overtagne gældsforpligtelser og oppebærer renter og udtrækningsprovenuet af de overtagne obligationer.

De overtagne jordbrugsobligationer er alle afhændet ultimo 1992. Afhændelsen er sket på markedsvilkår. Provenuet er overvejende anvendt til ekstraordinær indfrielse af overtagne gældsforpligtelser.

De overtagne grønne obligationer forudsættes ikke solgt i fri handel, men afhændet til realkreditinstitutterne i forbindelse med jordbrugernes førtidige indfrielse af lån. Provenuet herfra bliver anvendt til nedbringelse af mellemregningskontoen med Finansministeriet. Hvis rationel finansforvaltning måtte tilsige det, vil provenuet blive anvendt til ekstraordinær indfrielse af overtagen gæld.

I 1994 blev der som led i rationel finansforvaltning foretaget ekstraordinære indfrielse af overtagen gæld på ca. 1,7 mia.kr. Indfrielseerne vedrørte gæld, som var baseret på konverterbare obligationer. Indfrielseerne blev finansieret ved træk på mellemregningskontoen.

For så vidt angår den oprindeligt overtagne gæld og de oprindeligt overtagne obligationer var der i afviklingsforløbet ikke år for år balance mellem ordinære afdrag og ordinære udtræk. Ubalancen er udtryk for dels tidsmæssige forskelle i betalingsstrømme, dels en permanent ubalance. Dette ville medføre store forskelle i de årlige nettokapitaludgifter og -indtægter i ordningens løbetid. For at modvirke dette er der etableret en mellemregning med Finansministeriet. Denne mellemregningskonto kan endvidere anvendes til finansiering af ekstraordinære indfrielse af overtagne forpligtelser, hvis dette skønnes finansforvaltningsmæssigt hensigtsmæssigt.

Ved brug af mellemregningskontoen inddækkes de årlige kapitaludgifter og -indtægter. Samtidigt betales årligt et udligningsbeløb, der sikrer udligning af kontoen ved ordningens udløb.

Der gælder følgende retningslinier for mellemregningskontoen med Finansministeriet:

1. På kontoen trækkes/indsættes beløb, der tilsammen udgør differencen mellem på den ene side de årlige afdrag og ekstraordinære indfrielse vedrørende gældsforpligtelser og på den anden side årlig udtrækning og salg af obligationer.
2. Med henblik på udligning af den permanente ubalance i ordningen, jf. ovenfor, afdrages årligt et beløb. Dette opgøres som den samlede difference mellem tilgang og afgang på kontoen over ordningens restløbetid, opgjort ved årets udløb, divideret med restløbetidens antal år.
3. Der er adgang til at anvende mellemregningskontoen med henblik på ekstraordinær indfrielse af overtagne forpligtelser, hvis dette skønnes finansforvaltningsmæssigt hensigtsmæssigt.
4. Mellemregningskontoen forrentes med en rentesats, som fastsættes af Finansministeriet. Rentebeløbet på mellemregningskontoen opgøres månedsvis ud fra mellemregningskontoens saldo primo måneden.